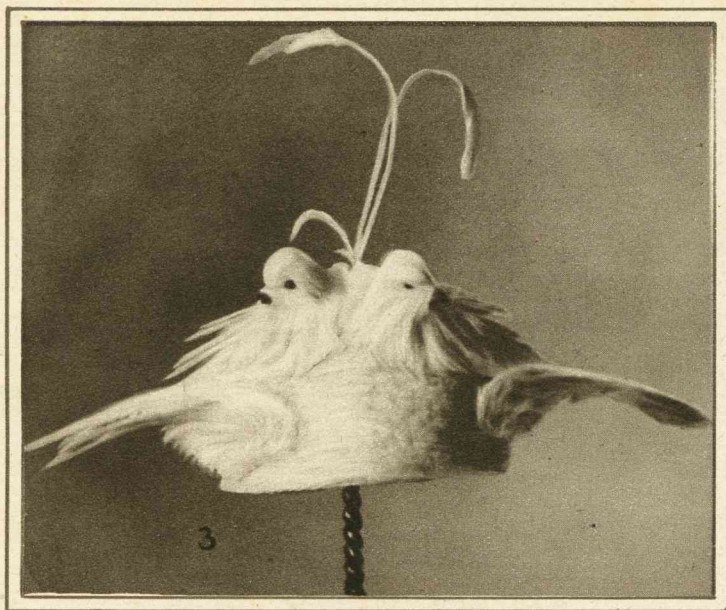

3

Nieuwe Dameshoeden

Wanneer wij, aardsche stervelingen, de moderne eischen van gebruikskunst aan de hoofdtooisels van ons dames aanleggen, dan kunnen we in waarheid wel zeggen dat... het mis is. Zoo is een voornaam ding bij de beoordeeling van elk ander siervoorwerp, dat het doelmatig is en dat deze doelmatigheid uit den vorm van dat voorwerp spreekt. Nu is er misschien, het moet me van het hart, niets ter wereld (behalve de oorlog dan misschien) ondoelmatiger dan deze onze hoofddeksels. En toch...

Ik heb wel eens een dame hooren zeggen: die heeren hebben het maar gemakkelijk.

Ze gaan naar een winkel en laten zich een costuum aanmeten; rits, een stofje (99 op de honderd blauw serge,) is spoedig uitgezocht. Of ze hebben een hoed noodig; ,,geef me 'n hoed'', en de winkelier past hen een hoed op zooals die in Londen gedragen en bij honderden, ja duizenden grossen als ,,Massen-artikel'' wordt aangevoerd. Zoo'n hoed staat hun dan altijd.

Eigenlijk staat hij hun niet, maar dat komt eigenlijk op hetzelfde neer.

Hun vorige hoed heeft hun ook niet gestaan, en de volgende zal het al evenmin doen.

Er is dus geen vergelijkingsmateriaal aanwezig. Die heerenhoeden zijn eigenlijk foei-leelijk. Wel beantwoorden ze aan de eischen der gebruiksvoorwerpen; ze zijn zoo eenvoudig mogelijk, tenminste .... ja, de rand kon er nog af, maar dan zou je ook heelemaal niemendal overhouden....

Eenvoudig dus, logisch, verstandig, goed, — dat alles zijn die hoeden van de heeren, zoo ge wilt; de dameshoeden missen al die goede kwaliteiten, en nochtans gaat er een bekoring van uit, die door geen scheepsladingen van (allemaal eendere) heerenhoeden te vervangen is.

2

1

Die bekoring bestaat hierin, dat elke dameshoed, wel bezien, een eigen karakter heeft, onze eigen keus weergeeft, onze persoonlijkheid verraadt. Zet een man een doofpot, of een hooikist of een vulkachel op zijn hoofd, en zeg dat daarvan zoo juist een paar uren geleden twee millioen uit Londen zijn aangekomen, en hij zal koopen. Wij vrouwen zijn anders; wij willen een hoed voor ons zelve uitzoeken; wij willen hoeden bezien van alle kanten, door onze oogharen, met de hand om onze oogen heen om den blik te concentreeren, wij willen den hoed zièn, ja, echt zien. Op één meter afstand, op twéé meter, van links, van rechts, van voren, van achteren, van buiten en van binnen; we willen hem aanvatten, er zacht over streelen, er luchtig aan plukken, en liefkoozend tegen de wang houden. Een hoed, voor den man een dood voorwerp, is voor ons een levende persoonlijkheid.

4

(foto's Eilers).

Wij zien al speurend met al onze zintuigen, soms al zeer spoedig, soms ineens als in een openbaring, wat er in een nieuwen hoed zit, wat een hoed voor ons wezen kan. Wij kièzen onzen hoed, en men kan ons dát kiezen, zoo goed als het andere, heel wel overlaten.

Wij kiezen wat bij ons past. En dàt kunnen de heeren ons niet altijd nazeggen. ,,Toon mij uw hoed, en ik zal u zeggen wie ge zijt''; deze variant op een oude spreekwijze kan op dàmes worden toegepast, op heeren niet; die dragen niet 'n hoed, maar *den* hoed, het doffe, geestlooze Jan-allemans-uniform, dat de groot-fabricatie hun opdringt, als potten of pannen. Maar laat ik nu ophouden met op de heeren af te geven; het is de vraag of zij het verdienen; ik betwijfel het zelfs, want het kon heel wel wezen, dat hun eigen hoofddeksels zoo eenvoudig en goedkoop zijn, opdat ze wat meer ten koste kunnen leggen aan de onze.

Zij weten wel te waardeeren als wij ons iets bekoorlijks weten uit te kiezen, en betalen liever de rekening van één hoed, die ons aardig staat dan van twee, die ons niet kleeden. Nu, aardige hoeden brengt het voorjaar er weer heel wat. Ik kon de verleiding niet weerstaan, om bij de firma Hirsch & Co. te Amsterdam de nieuwste snufjes op het gebied van hoeden te gaan zien, en ben allesbehalve onvoldaan over mijn bezoek.

Groote hoeden zagen we, en kleine; beide zullen alweer ,,en vogue'' zijn. Van de groote vonden wij het fraaist het ,,pagode''-model, (zie foto 1); deze hoed, vervaardigd uit zwarten taffetas en met zwart picot gevoerd, maakt een uiterst voornamen indruk. De ééne gloeiend roode roos voorop steekt prachtig tegen dat donkere fond af, en doèt het voortreffelijk. Op onze tweede foto ziet men een anderen grooten hoed, een soort van canotier; deze is van rooden taffetas vervaardigd; er is een kransje kleine roosjes met uitgeknipte linten op, maar de voornaamste garneering ervan is de sjieke geborduurde voile, die laag afhangt. De kleine hoed op onze derde foto is een z.g. ,,aviateur'', hoofdzakelijk bestaande uit twee tegen elkaar gezette, grijze vogels; de afstaande wieken en omhooggerichte sprieten geven er werkelijk iets luchtigs en lichts aan, iets vliegensvaardig, om zoo te zeggen. En eindelijk geven we op onze vierde kiek nog een aardige nouveauté te zien in het kleine genre; een zwart stroohoedje, ook al met een voile gegarneerd, zij het niet zoo ver afhangend als de vorige, en bekroond met een rijken bouquet rozen. Er zijn natuurlijk nog meer verscheidenheden, maar deze vier geven volkomen het grondkarakter der nieuwe modellen aan... Ziezoo, ge weet het nu dames, doet er uw voordeel mee. *Wily*